

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”
Isaia 21.11

Anul VI. — Iulie, 1937 — No. 7.

Conținutul:

Maleahi (partea II) urmare	115
Maleahi (partea III)	115
Maleahi (partea IV)	126

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă

Str. Crișana No. 33, București 2.

© WTB. CTS

Voi
îmi
sunteți
marfori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.
Isaia 43:12

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revista aceasta este o traducere care apare
in mai multe limbi

Pentru România răspunzător :

VASILE STOICA, București 2, Str. Crișana 33

Permis pentru această revistă :

Ord. Ministerului Regal al Afacerilor Străine No. 603 din
7 Februarie 1933.

Pentru expediere :

Ord. P. T. T. No. 24.250 din 10 Februarie 1933 No. 4 pag. 12

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va
fi pacea fiilor tăi“. = *Isaia 54:13* (Versiune engleză)

Sfânta Scriptură învață clar

Că IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este
din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al
pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că
Logosul a fost începutul creației sale și agentul activ al
său la formarea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul
Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe
pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a
creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus
Că omul a călcat cu voimă legea lui Dumnezeu și astfel a că-
zut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam,
toți oamenii s-au născut ca păcătoși și n-au niciun drept la
viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscum-
părătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura pre-
țul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură
divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat
mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit
cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion
și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele că-
ruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii
unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și mem-
brii organizației lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că
au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația
lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt ex-
primate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împără-
ției tuturor acelor care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care
l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer
și fondează acum împărăția lui Dumnezeu.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita
păpărele pământului nu vor putea veni decât prin împă-
răția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească.

Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea or-
ganizației lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că
toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi
restatorniciți și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa.

ACEASTA REVISTĂ este editată pentru a ajuta oame-
nilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa
cum sunt relatate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice
cari sunt folositoare oamenilor cu credință în Dumnezeu. Ea
pregătește pentru cititorii săi un studiu sistematic al Bibliei
și oferă și altă literatură pentru încurajarea acestor studii.
Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea
publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile
sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate parti-
dele, de toate sectele, de toate instituțiile în general. Ea
este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în ser-
viciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un
punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat
să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfin-
tei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și că-
loanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Adrese pentru comandă :

România : Str. Crișana 33, București 2.
Cehoslovacia : Tylova ul. 16, Praha-Smichov
Iugoslavia : Dalmatinska ul. 59, Belgrad
Franța : 129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia : 66, rue de d'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite : 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada : 38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont
Australia : 7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la
Societate.

Prețul abonamentului anual :

România : Lei 120,—
Pentru străinătate : Lei 150,—
Cehoslovacia : Coroane 24,—
Franța : Franci francezi 20,—
Belgia : Franci belgieni 24,50
Statele-Unite : Dol. 1,—
BANII SE VOR TRIMITE LA CONTUL CEC No. 2301.

A v i z.

Vă aducem la cunoștință că se află o broșură nouă în limba
română cu titlul „Descoperit“. Se poate comanda din ea.

V e s t i t o r u l .

Cu Nr. 6 a expirat abonamentul pe primul semestru. Vă ru-
găm să achitați abonamentul pe al doilea semestru ca revista
să se poată trimite în continuare.

M A L E A H I

PARTEA II-a (urmare)

„Dar pieirea va atinge pe foși cei răzvrățiți și dăcătoși, și cei ce părăsesc pe Domnul vor pieri” (Isaia 1:28)

47. Când Neemia s'a întors pentru a doua oară din Persia și a venit la templu în Ierusalim, a zis : „Adu-Ți aminte de mine, spre bine, Dumnezeule, pentru tot ce am făcut pentru poporul acesta !” (Nemia 5:19). „Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeule pentru aceste lucruri, și nu uita faptele mele evlavioase făcute pentru Casa Dumnezeului meu și pentru lucrurile cari trebuiesc păzite în ea !” (Neemia 13:14). Aceasta este o nouă dovadă că Iehova își aduce aminte de faptele bune, ale servilor săi. În armonie cu aceste făgăduințe Psalmistul se roagă : „Adu-Ți aminte de mine, Doamne, în bunăvoința Ta pentru poporul Tău ! Adu-Ți aminte de mine, și dă-i ajutorul Tău” (Psalm 106:4). Profetul Zaharia a preumbrit pe rămășița lui Iehova care se află acum pe pământ, și numele Zaharia înseamnă „în memoria lui Iehova”. În profesia lui Zaharia stă scris : „Și își rămășița împrăștiată pe pământ vor aduce aminte de Mine [de numele meu] în țări depărtate” (Zaharia 10:9). Rămășița împrăștiată printre toate națiunile pământului cugetă astăzi la numele lui Iehova și la împărăția sa. Rămășița cugetă la aceea cât de mult a fost pângărit până astăzi numele lui Iehova de Satan, dușmanul de moarte, și de servii lui de pe pământ. Cei credincioși trebuie să cumpănească solemn și gânditor că Dumnezeu le-a dăruit privilegiul să ieie parte la justificarea numelui său, și că prin urmare asupra lor este răspunderea să vestească

adevărul despre numele și împărăția lui și să nu le fie frică să spună toată hotărîrea lui. Ei sunt numiți cu numele lui, și fiindcă urmând pe Isus ei laudă numele lui Iehova sunt prigonți în tot modul ce se poate închipui din pricina numelui său. Ocările cu cari a fost ocărit Iehova și cari au căzut asupra lui Christos Isus cad acum și asupra rămășiței credincioase și ea se bucură de aceasta. Ea vede și apreciază harul plin de iubire al Dumnezeului nostru care a făcut să fie scrise aceste lucruri minunate de mult timp în Cuvântul său pentruca să servească rămășiței de mângâiere și spre însuflețirea speranței sale ca să fie tare în această zi de strămtorare. Rămășița este hotărîtă din mila lui Dumnezeu să fie credincioasă într'adevăr lui și împărăției sale, și din acest motiv voeste să continue a vesti hotărîrea lui Iehova Dumnezeu.

Intrebări de studiu.

Alin. 47. Arată cu ajutorul scripturilor ce se referă la această chestie că aceștia s'au temut de Domnul oștirilor, au cinstit numele lui și și-au dat silința într'adevăr ca Iehova să-și aducă aminte de ei; și că Iehova a ascultat și a pus să se scrie o carte de aducere aminte pentru ei. Ce vor face aceștia acum ?

(W. T. din 15 Noembrie 1936).

M A L E A H I

PARTEA III-a

„Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Imi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său, care-i slujește” (Maleahi 3:17).

IEHOVA alege din mijlocul oamenilor de aceia cari dovedesc neprihănirea sau integritatea lor față de el. El le dă numele său și-i trimite ca martorii lui ca să mărturisească Cuvântul și numele lui : „Domnul cunoaște pe ceice sunt ai Lui” (2 Timotei 2:19). Firește că Domnul a putut ști oricând cine este al lui; însă după cât se pare Domnul a decis în timpul judecării templului cine sunt ai lui. Pe acești aleși îi trimite în serviciul său, și dacă-i rămân credincioși, continuă în mod statornic să servească pe Dumnezeu în ciuda tuturor dușmanilor. Iehova va decide chestiunea de controversă în favorul său, și anume că el

poate așeza creaturi pe pământ cari îi rămân devotate în mod credincios și adevărat în împrejurările cele mai potrivnice. El a preumbrit pe acești credincioși prin servul său Iacob și a făcut pe profetul său să scrie următoarele despre apostolii credincioși ai lui Christos Isus : „Căci Domnul și-a ales pe Iacob [pe cei ce formează organizațiunea sa și cari sunt aleși din omenire], pe Israel, ca să fie al Lui [ca comoară deosebită a lui ; după Biblia engleză]” (Psalm 135:4). Când Moise a vestit poporului lui Dumnezeu legământul credincioșiei, prin aceasta a fost preumbrit legământul cu Izraelul spiritual ; și atunci a zis

Moise : „Și azi, Domnul ți-a mărturisit că vei fi un popor al Lui, cum ți-a spus, dacă vei păzi toate poruncile Lui, și îți va da asupra tuturor neamurilor pe care le-a făcut : întințitate în slavă, în laimă și în măreție, și vei fi un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul tău, cum ți-a spus” (Deuteronomul 23:18, 19).

2. „In ziua aceea” aceasta înseamnă în ziua lui Iehova, în ziua judecării în templu. Izraeliții spiritali cari își păzesc neprihănirea față de el vor fi ai lui, după cum zice el. Iată acest text după versiunea engleză Leeser : „In ziua pe care o pregătesc Eu ca o comoară deosebită (Maleahi 3:17). Ziua când Iehova își justifică numele sfânt prin Executorul hotărârilor sale este cu adevărat o zi prețioasă. Ea este o zi deosebită sau ciudată. Cuvântul evreesc care este tradus în acest loc (Maleahi 3:17), cu „o comoară deosebită” este tradus în Deuteronomul 7:6 cu „deosebit” în alte traduceri : „al Lui”, „proprietatea”. Acelaș cuvânt apare în Deuteronomul 26:18 și 14:2 și este tradus în felul următor în Bibliile românești și engleze : „popor scump”, „popor deosebit”, „popor al Lui” ; „proprietate” sau „ciudată” ; în Exodul 19:5 și Psalmul 135:4 Biblia engleză întrebunțează cuvintele „comoară deosebită”. În traducerea revăzută a Bibliei americane acest text (Maleahi 3:17) este redat în felul următor : „Ei vor fi ai mei, zice Domnul oștirilor, da, proprietatea mea”. Desigur că n'ar fi just de a zice : „Această comoară sau giuvaeruri sunt întocmai ca diamantele și tăria lor reprezintă dezvoltarea de caracter ; caracterul trebuie cristalizat întocmai ca diamantele și aceasta reprezintă supunerea față de dreptate”. Aceasta fără îndoială nu este însemnarea textului, ci următoarea : Iehova ia din lume pe cei credincioși cari și-au arătat neprihănirea față de el și-i aduce în templu, și „ei vor fi ai Mei”, adică ei vor fi un „popor deosebit” al meu, „un popor pentru un scop”, și ei vor fi aceasta „in ziua pe care o pregătesc Eu”. Iehova a făcut această zi prețioasă, și Psamistul vorbește pentru cei credincioși când zice : „Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul : să ne bucurăm și să ne veselim în ea !” (Psalm 118:24). Cei credincioși sunt poporul deosebit al lui Dumnezeu, ales pentru un scop anumit, și anume ca să vestească puterie minunate ale lui Iehova, dar nu lauda și mărirea unei creaturi (1 Petru 2:9) ; și Iehova face aceasta „in ziua pentru care pregătesc comoara mea” (traducerea engleză Rotherham).

3. Când Iehova a vorbit prin Moise copiilor lui Izrael la muntele Sinai, a zis : „Acum, dacă veți asculta glasul Meu, și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei [după traducerea engleză : veți fi comoara mea deosebită] dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu” (Exodul 19:5). Această regulă fixă a lui Iehova nu se schimbă și înseamnă fără îndoială că Dumnezeu asigură pe aceia cari „ascultă glasul Meu”, adică cari sunt credincioși și adevărați și-și păzesc neprihănirea față de Iehova : „Veți fi comoara mea deosebită dintre toate popoarele” (Biblia engleză). Iehova a pregătit pe Christos Isus, capul poporului său ales și prețios, și l-a făcut 'autorul mântuirii veșnice' din pricina ascultării sale depline și neconditionată față de voința lui Dumnezeu (Evrei 5:8, 9). „In ziua aceea” Iehova trimite pe Domnul Isus Christos în templu ca să fie judecată, și cu ocazia a-

cestei judecări cei aprobați sunt făcuți o parte a comorii ciudate a lui Iehova, și ei îi aduc un dar de jertfă în dreptate, adică reavăcărirea continuă a lui Iehova. Ei nu așteaptă mai întâiu un timp potrivit ca să-l laude și să vestească Cuvântul său „ci face aceasta după luminarea lor zi și noapte, totdeauna. Iehova își pune numele peste ei și-i întrebunțează ca să servească scopul său „in ziua aceea”, adică in ziua pe care a făcut-o spre justificarea numelui său.

4. În legătură cu aceasta Iehova și-a dat cuvântul că va ocroti pe poporul său „in ziua aceea”. El zice : „Voi avea milă de ei” ; „li voi cruța” (traducerea Nitzulescu) ; „Mă voi purta cu iubire cu ei” (traducerea engleză Rotherham). Pentru ce cruță Iehova pe poporul său deosebit ? Răspunsul este : din pricina numelui său (Ezechiel 36:21, 22). El este doar poporul său care poartă numele lui ; și pentru ca numele lui să fie făcut cunoscut și justificat, cruță pe mactorii săi. Rămășița credincioasă care este încă pe pământ este poporul lui Iehova și prin urmare o comoară în ochii lui. „Domnul a fost plin de râvnă pentru țara Lui, și S'a indurat de poporul Său”, adică de rămășița și poporul lui credincios, care lucrează cum i-a poruncit el (Ioel 2:18).

5. Din pricina poporului său și pentru ca să aibă ocazie să-și dovedească credinciosia statornică zilele necazului sunt scurtate (Matei 24:22). Mai departe zice Iehova : „Și-i voi cruța, precum cruță bărbatul pe fiul său, care-i servește”. Aceste cuvinte cuprind în mod vădit în sine că cei consacrați și devotați lui Dumnezeu cari „se tem de Domnul, și cinstesc Numele lui” și cari nu se cugetă la ei înșiși și nu umblă după ceea cum ar putea să strălucească înaintea oamenilor, sunt, în împlinirea deplină a profeției, fiii lui Dumnezeu cari servesc pe Tatăl lor cu bucurie, întocmai după cum a servit Christos pe Dumnezeu. Tatăl lui. A-l servi este condițiunea preliminară pentru crutarea lor, și a servi pe Dumnezeu înseamnă a te închina lui în spirit și în adevăr și a face ceea ce a poruncit, și a dovedi în felul acesta iubirea de fiu pentru Tatăl. Pentru a putea servi pe Dumnezeu în spirit și în adevăr, ca fiu al lui Dumnezeu nu-i permis să faci niciun compromis cu vreo parte oarecare a organizației lui Satan.

6. Cruțarea lui Dumnezeu pentru acești fiii nu înseamnă că ei vor fi ocrotiți în așa fel încât să nu poată fi atacați și prigoniti de dușmani, ci înseamnă că viața sau existența lor va fi cruțată de Iehova și va fi păzită vecinic. Unii egoiști au afirmat în mod smintit că clasa servului n'are de așteptat mai mult suferințe și prigoniri fiindcă Domnul este în templu și a ales-o. Isus a declarat însă în mod formal că credincioșii vor suferi prigoniri întocmai cum a suferit și el prigonire, și că în privința aceasta nu va fi nici-o schimbare până când va veni timpul lui Dumnezeu ca să nimicească pe dușman (Ioan 15:18—20). Apostolul credincios „spunea că în Impărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri” (Faptele Apostolilor 14:22). Isus a spus limpede că urinașii lui trebuie duși înaintea tribunalelor și stăpânitorilor organizației lui Satan, și că vor fi bătuti și maltratați în tot chipul și aruncați în închisoare din pricina numelui său (Marcu 13:9). El a zis clar că astfel de prigoniri vor ținea până la sfârșit.

dar că cei credincioși nu pot fi reținuți prin a casti prigonire dela aceea de a servi pe Domnul : „Veți fi urși de toți, din pricina numelui Meu ; dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit. Când vă vor prigonii într'o cetate, să fugiți într'alta. Adevărat vă spun că nu veți isprăvi de străbătut cetățile lui Izra'el până va veni Fiul omului. Ucenicul nu este mai pe sus de învățătorul său, nici robul mai pe sus de Domnul său" (Matei 10:22—24). El n'a zis ucenicilor să înceteze cu mărturia din pricina prigonirii, ci dimpotrivă : „Să nu vă temeți de ei", adică : Nu vă temeți de dușmani, ci vestiți adevărul mai departe ! (Matei 10:26—28). Diavolul și agenții lui nu pot face ceva mai rău decât să omoare pe martorii lui Iehova ; însă ei n'au putere să nimicească existența lor. Dumnezeu a făgăduit că-i va învia, și el va face aceasta cu siguranță și el va da viață vecinică. Numai pe acei martori cari rămân credincioși și statornici în Domnul și-și păstrează neprihănirea îi va păzii și numai lor le va cruța viața. Unii martori credincioși ai lui Dumnezeu au fost omorâți în aceste zile, însă fiindcă au murit credincioși lui Dumnezeu, viața lor durează vecinică. Alte scripturi arată că unii din rămășița vor fi trecuți vii prin Armaghedon ; însă puțin importă că cineva moare în luptă sau este cruțat până trece lupta ; căci dacă rămășița rămâne devotată cu adevărat și în mod credincios, atunci va fi cruțat și va primi viață vecinică.

7. Dumnezeu trage o linie de despărțire foarte clară. Ceeace arată că concluzia de mai sus este justă și că cei necredincioși. În contrast cu cei credincioși, vor fi nimiciti. „Însfruiți-vă de bătaie împrejurul Babilonului, voi toți, arcașii ! Trageți împotriva lui, nu faceți economie de săgeți ! Căci a păcătuit împotriva Domnului... Nu cruțați pe tinerii lui ! Nimiciți cu desăvârșire toată oștirea lui !" (Ieremia 50:14 ; 51:3). Iehova zice despre conducătorii făcarnici ai „creștinătății" : „Ii voi sfărâma pe unii de alții, pe părinți și pe fii laolaltă zice Domnul. Nu-i voi cruța, nu voi avea milă de ei, nu Mă voi îndura de ei, nimic nu Mă va împiedeca să-i nimicesc" (Ieremia 13:14). „De aceea, pe viața Mea ! zice Domnul, Dumnezeu : pentru că Mi-ai pângărit locașul Meu cel sfânt cu toate spurcăciunile și toate urciunile tale, și Eu îmi voi întoarce ochii dela tine ; ochiul Meu va fi fără milă, și nu Mă voi îndura" (Ezechiel 5:11). „De aceea și Eu voi lucra cu urgie ; ochiul Meu va fi fără milă, și nu Mă voi îndura ; chiar dacă vor striga în gura mare la urechile Mele, tot nu-i voi asculta" (Ezechiel 8:18 ; 7:4, 9). Numai cel ce este devotat cu totul lui Iehova va fi cruțat.

8. Cu privire la Ionadab Domnul a făgăduit că vor fi cruțați în ziua aceea, dar numai cu condiția dacă fac ceea ce li s'a poruncit (Țefania 2:3). Din aceasta urmează că clasa Ionadab sau „mulțimea mare de oameni" trebuie să audă mai întâiu Cuvântul, să-l primească și să-l urmeze înainte de a putea fi aplicată această scriptură asupra ei ; și aceasta dovedește definitiv că lucrul acesta trebuie să se întâmple înainte de Armaghedon. Dacă Dumnezeu ar trece în mod arbitrar oameni prin Armaghedon și după aceea le-ar da ocazie să se unească cu mulțimea mare de oameni, atunci n'ar exista ocazie de a asculta Țefania 2:3.

9. Să înțeleagă toți cari se află în legământ cu Ie-

hova că împotrivirea vor ținea până la sfârșit, până la nimicirea organizațiunii lui Satan, și că drușarea lor atârnă de aceea că în probă se dovedesc credincioși lui Iehova. Oricâtă credincioșie să fie arătat cineva în zilele trecute va fi fără folos dacă nu ține credincioșie până în ultima suflare. Prigonirea din partea dușmanului care vine peste poporul său cu permisiunea lui Iehova trebuie să dovedească că provocarea lui Satan este o minciună nelegiuită și că oamenii supuși la probă pot să dovedească și vor și dovedi credincioșia și integritatea lor față de Dumnezeu. Cine afirmă că nu este de așteptat prigonire peste poporul lui Dumnezeu care lucrează drept, arată prin aceasta că el n'are nici-o înțelegere a chestiunii de controversă care trebuie decisă acum spre justificarea numelui lui Iehova.

10. Din 1917 până în 1919 poporul lui Dumnezeu a avut de suferit mare prigonire ; toți au fost în mărșă-nire de libertate sau în închisoare, și lucrul lor a fost oprit. Dumnezeu a cruțat pe cei credincioși în decursul aceluși timp, și după aceea rămășița credincioasă s'a întors din captivitate și a apucat drumul spre Sion (Isaia 35:8-10). Aceasta s'a întâmplat în împlinirea exactă a profetiei : „Și vă veți întoarce și veți vedea ce deosebire este, între cel drept și cel nelegiuit, între cel ce servește lui Dumnezeu și cel ce nu-i servește" (Maleahi 3:18 ; trad. Nitzulescu).

11. După ce rămășița s'a întors din mărșă-nire de libertate sau din Babilon, a recunoscut că Domnul venise la templu, și atunci cei credincioși au început să înțeleagă că este privilegiul lor să facă lucrul său după porunca sa. Ei au observat că Iehova a acoperit pe credincioși cu „mantaua dreptății" ca să poată sta înaintea lui ca aprobați și să-i poată aduce daruri în dreptate (Isaia 61:10). Ei au mai observat că Domnul a încredințat celor aprobați interesele împărăției numite de el „averile sale", și că au fost numiți martori ai lui Iehova. Oamenii de bine sau „alte oi", cari sunt imitatorii devotamentului celor credincioși față de Iehova, recunosc multe din aceste adevăruri minunate descoperite de Domnul. Domnul dă rămășiței mesajul și ea-l transmite la „alte oi".

12. Aleșii Domnului văd acum clar „ce deosebire este, între cel drept și cel nelegiuit". Ei văd pe clasa numită „servul rău" care formează pe „omul păcatului, fiul pierzării"; cei aleși văd limpede cine sunt grupurile stăpânitoare ale „creștinătății", și că țarii conducători între ele sunt preoții cari se amestecă în afaceri streine și pricinuesc prigonirea martorilor lui Iehova. Când credincioșii duc oamenilor mesajul împărăției, acești martori pot să recunoască ușor pe oi și capre, și fără îndoială despărțirea națiunilor se face înaintea ochilor lor. Chiar și numai aceasta ar trebui să convingă pe fiecare din cei consacrați lui Dumnezeu că „alte oi" sau membrii mulțimii mari de oameni trebuie să primească mărturia acuma și acuma trebuie să se așeze de partea Domnului. Dacă am trebui să așteptăm până la Armaghedon pentru ca mulțimea mare de oameni numai atunci să audă și să se arate, atunci de cine a putut să vorbească Domnul în Matei 25:31-46 ca de „alte oi" cari i-au făcut bine? Când oamenii de bine și sinceri aud mesajul împărăției și se întorc la Domnul și iau pe față atitudinea pentru el, atunci și ei deosebesc între bine și rău, și

cu aceasta se începe ocazia lor de a căuta smerenia și dreptatea ca să primească ocrotirea lui Dumnezeu. „Cel fără prihană se va bucura la vederea răzbunării; își va scâlda picioarele în sângele celor răi. Și atunci oamenii vor zice: 'Da, este o răsplată pentru cel fără prihană! Da, este un Dumnezeu care judecă pe pământ!' (Psalm 58:10, 11).

13. Credincioșii cari servesc pe Dumnezeu arată chiar și prin înfățișarea lor că sunt de partea Domnului (Apocalips 22:3, 4). Cei credincioși nu zăbovesc să se așeze în mod public de partea lui Iehova și să mărturisească cu curaj că ei așteaptă mântuirea lor dela el și nu dela vreun om sau dela vreun lucru făcut de oameni. Cei ce stau acum de partea lui Dumnezeu și sunt statornici, spun pe față potrivnicilor lor întocmai ca cei trei evrei din vechime: „Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului de aur, pe care l-ai înălțat“ (Daniel 3:17, 18).

14. De mai mult timp, și anume de când cei credincioși au fost aduși în templu, ei pot vedea ușor deosebirea între judecata lui Iehova în purtarea lui cu servii săi credincioși și cei necredincioși, adică cu nelegiuții. Ei văd împlinirea profeției sale despre cei nelegiuți care zice: „Vai de păstorul de nimic, care își părăsește oile [lui Dumnezeu]! Să cadă sabia pe brațul lui și pe ochiul lui cel drept!“ (Zaharia 11:16). „Iată că robii Mei vor cânta, de veselă ce le va fi inima, dar voi veți striga, de durerea pe care o veți avea în suflet, și vă veți boci, de mâhnit ce vă va fi duhul“ (Isaia 65: 14).

15. Cei credincioși recunosc că Iehova judecă și condamnă acum pe cei nelegiuți, și că ei vor fi nimiciți deoarece au pângărit numele sfânt al lui Iehova și au atacat pe martorii lui Iehova în scopul ca să-i omoare. Credincioșilor clasei templului nu le este greu astăzi să vadă „ce deosebire este între cel drept și cel nelegiuit“, adică între aceia cari servesc lui Dumnezeu și aceia ce nu-i servesc. În fața focului nimicitor cei nelegiuți vor vedea fără îndoială mâna ocrotitoare a lui Dumnezeu asupra martorilor săi credincioși. „Sabia fulgerătoare“ a Executorului lui Iehova va lovi pe cei nelegiuți, și ei nu se vor mai ridica. Aceste fapte sunt aduse acum la cunoștința oamenilor de bine, căci a sosit timpul hotărît al lui Dumnezeu când trebuie să se facă aceasta. Martorii credincioși se grăbesc să transmită mărturia atât timp cât ocazia mai stă deschisă pentruca și „alte oi“ ale Domnului să audă și să vadă deosebirea între așezarea de partea dușmanului și asocierea lor cu martorii credincioși și adevărații ai lui Iehova, precum și participarea lor la serviciul său. „Alte oi“ au acum privilegiul să se alăture în lucrul de mărturie și să primească la timpul hotărît ocrotirea lui Dumnezeu pe care li-o va da în felul său bun.

Foc nimicitor.

16. Până la acest pasaj al profeției lui Maleahi, Domnul tratează evenimentele cari au loc în timpul care este imediat înainte de executarea deplină a ju-

decății mâniei lui Dumnezeu asupra organizației Diavolului. Ceeace în Bibliile românești și în cele străine apare ca fiind capitolul al patrulea al profeției se începe cu cuvântul „căci“, și acesta arată legătura strânsă a acestui verset cu versetul dinaintea lui și cu cel care urmează imediat după el. În textul evreesc, și după traducerea engleză Leeser, nu există numai trei capitole ale profeției lui Maleahi. Versetul care în traducerea engleză Leeser apare ca Maleahi 3:19, în alte traduceri, de pildă în traducerile românești ale Bibliei, apare ca Maleahi 4:1. Iată acest verset: „Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor, și toți cei mândri și toți făcătorii de rele vor fi ca miriștea; ziua ce vine îi va aprinde, zice Domnul, Dumnezeul oștirilor. Și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură“ (Maleahi 4:1; trad. Nitzulescu).

17. Conjecțiunea „căci“ arată că al patrulea capitol în orânduiala Bibliei aparține la capitolul ce este imediat înainte sau al treilea și de fapt este o parte a capitolului al treilea. Ziua ce vine este cu mult mai îngrozitoare decât cuptorul de foc cu privire la care Nebucadnetar a poruncit să-l „încălzească de șapte ori mai mult... de cum se cădea să-l încălzească“ (Daniel 3:19). În acel cuptor aprins au fost aruncați cei trei evrei credincioși. Flacăra focului care va arde la sfârșitul zilei lui Iehova va izbucni la sfârșitul lucrării de mărturie. Acest foc nimicitor nu este o parte a lucrului de curățire, ci este aprins spre nimicirea organizației lui Satan; și după cum spune Sfânta Scriptură „toți cei mândri și toți făcătorii de rele vor fi ca miriștea“. Dintre toți cei mândri, cei aroganți, cei trufași și cei răi ai pământului, ierarhia romano-catolică stă în fruntea clasei rele a caprelor. Membrii acestei ierarhii sunt obraznici și se poartă cu mândrie cu alții. Despre acești oameni zice Domnul: „Batjocoritorilor, cari stăpânii peste poporul acesta... când va trece urgia apelor năvălitoare, veți fi striviți de ea“ (Isaia 28:14-18). Mult timp această organizație fățarnică, diavolească a lucrat în mod înșelător sub numele de „biserica lui Dumnezeu“ și a stăpânit asupra multor oameni, și în același timp a căutat din toate puterile și cu lăcomie să câștige stăpânire asupra guvernelor lumii. Această organizație blestemată face acum în mod energic cele mai mari străduințe să câștige stăpânirea peste Statele Unite ale Americii și peste Marea Britanie. Ce adevărată este profeția Domnului: „Mândria merge înaintea pieirii, și trufia merge înaintea căderii“; și aceasta va fi în Armagedon sfârșitul ei (Proverbe 16:18). În timpurile de mai demult trebuie c'au fost câțiva oameni sinceri în ierarhia romano-catolică; dar în ziua de azi această instituție a devenit cu totul politică și se servește de tot felul de înșelăciuni și amăgiri spre a câștiga putere deplină asupra poporului. Acest sistem nelegiuit nici nu mai pretinde că învață adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, și a părăsit multe din învățăturile ei de mai înainte. Dorința lor lăcomă și ambițioasă este acum după putere, și după cum zice Sfânta Scriptură, astfel de oameni sunt plini de mândrie și nu știu nimic despre scopul lui Iehova (1 Timotei 6:4). Ierarhia romano-catolică este instrumentul principal al Diavolului de pe pământ; însă organizația lui este sortită nimicirii, și în această sunt cuprinși toți cari sunt împotriva lui Dumnezeu. Des-

pre toți aceștia zice Iehova : „Iată, am necaz pe tine, îngâmfatul ! zice Domnul, Dumnezeul oștirilor ; căci și-a sosit ziua, vremea pedepsirii tale !“ (Ieremia 50:31).

18. Oamenii cei mai îngâmfați ai pământului sunt membrii aroganți ai ierarhiei romano-catolice, și Iehova zice cu privire la ei : „Îngâmfatul acela se va poticni și va cădea, și nimeni nu-l va ridica, voi pune foc cetăților lui, și-i va mistui toate împrejurimile“ (Ieremia 50:32). Între „populațiunea catolică“ există milioane de oameni sinceri cari au suferit din partea ierarhiei romano-catolice, care este îngâmfată, arogantă și apăsătoare. Acum au fost făcuți mai cu seamă martorii lui Iehova obiectul ocării și prigonirii din partea acestei bande blestemate. Însă cei credincioși sunt hotărâți să nu se lase să fie întorși dela Domnul și dela serviciul său credincios de către acești servi nelegiuți ai lui Satan. Privind la Domnul ei zic în limbajul Psalmistului : „Niște îngâmfați mi-aruncă batjocuri ; totuși eu nu mă abat dela Legea Ta. Niște îngâmfați urzesc neadevăruri împotriva mea ; dar eu păzesc din toată inima mea poruncile Tale. Inima lor este nesimțitoare ca grăsimea ; dar eu mă desfățez în Legea Ta. Să fie înfrunțați îngâmfații cari mă asupresc fără temei ! Căci eu mă gândesc adânc la poruncile Tale. Niște îngâmfați sapă gropi înaintea mea ; nu lucrează după Legea Ta. Gata, gata să mă doboare și să mă prăpădească, dar eu nu părăsesc poruncile Tale. Ia supt ocrotirea Ta binele robului Tău, și nu mă lăsa apăsător de niște îngâmfați !“ (Psalm 119:51, 69, 70, 78, 85, 87, 122).

19. În timp ce martorii lui Iehova sunt expuși prigonirii nelegiuite din partea ierarhiei, Domnul le dăruiește o înțelegere a scopului său care este scris în Cuvântul lui, și aceasta nu numai că le ușurează sarcinile și le dă mângăiere și speranță, ci pe lângă aceasta face în stare pe cei credincioși să se bucure că sunt găsiți vrednici să sufere ocări asemănătoare acelor cari au venit peste Domnul Isus. Ei știu că ziua liberării este aproape, și că a venit timpul justificării numelui lui Iehova, și de aceea intră cu totul în bucuria Domnului și se bucură foarte mult despre participarea lor la justificarea numelui său sfânt. Înțelegerea scopului lui Iehova este acum un îndemn tare pentru poporul său, și-i îndeamnă să continue cu cnergio serviciul său. Acești credincioși nu dau atențiune învățătorilor dintre oameni cari s'au ales ei înșiși și cari se cred înțelepți, ci privesc la învățătorii lor proprii, la Iehova și la Cristos Isus, cari nu mai sunt împinși într'un colț (Isaia 30:20).

20. Profetia acuză pe toți cei răi, pe toți „făcătorii de rele“. Cei nelegiuți sunt persoane cari au fost odată luminate și au gustat darurile bune, dar cari s'au întors după aceea la neleguire (Evrei 6:4-6). Acești servi nelegiuți formează clasa „servului rău“. Bine înțeles că între cei descriși ca nelegiuți sunt cuprinși și Satan, Gog și toți cari au fost odată în lumină și s'au întors în întuneric. În aceștia sunt cuprinși toți cari s'au întors împotriva lui Dumnezeu și a împărăției sale. Care va fi sfârșitul tuturor acestora ? Profetul zice : ei „vor fi ca miriștea“ care va fi mistuită repede de foc. „De aceea, cum mistue o limbă de foc miriștea, și cum arde flacăra iarba uscată tot așa : ca putregaiul le va fi rădăcina lor, și floarea

li se va risipi în vânt ca țărâna, căci au nesocotit legea Domnului oștirilor, și au disprețuit cuvântul Sfântului lui Israel“ (Isaia 5:24). „Iată-i, au ajuns ca miriștea, pe care o arde focul, și nu-și vor scăpa viața din flăcări : căci nu va fi ca un cărbune, la care se încălzește cineva, nici un foc la care stă“ (Isaia 47:14 ; Ieol 2:5).

21. Când Iehova a scăpat pe Moise și pe Izraeliți din primejdia de ași pierde viața în mare, acei credincioși au cântat împreună : „Prin mărirea măreției Tale, Tu trântești la pământ pe vrăjmașii Tăi ; Îți deslănțuești mânia, și ea-i mistue ca pe o trestie [după alte traduceri : miriște]“ (Exodul 15:7). Așa nimicește Domnul pe cei răi spre bucuria acelor cari și-au dovedit neprihănirea față de el. Cei nelegiuți au fost preumbriți și prin Esau care s'a întors împotriva fratelui său ; și Domnul zice cu privire la clasa „omului păcatului“ antitipic : „Casa lui Iacob [sub Christos] va fi un foc, și casa lui Iosef [cei credincioși ai casei lui Iacob], o flăcără ; dar casa lui Esau [cei trădători] va fi miriștea, pe care [Christosul, reprezentant prin Iacob și Iosif] o vor aprinde și o vor mistui ladică pe Esau ; și nu va mai rămânea niciunul din casa lui Esau, căci Domnul a vorbit !“ (Obadia 18). „Căci vor fi ca niște mănunchiuri de spini încălciți, și tocmai când vor fi beți de vinul lor, vor fi mistuiți de foc, ca o miriște de tot uscată“ (Naum 1:10). Așa vorbesc profetii lui Dumnezeu înainte de a veni ziua lui Iehova, cea mare și înfricoșată“. Acea zi a Domnului îi va arde complect „Chiar dacă își vor crește copiii, îi voi lipsi de ei înainte ca să ajungă oameni mari ; și vai de ei, când Îmi voi întoarce privirile dela ei ! Efraim, după cum văd, este ca Tirul, așezat într'un loc plăcut ; dar Efraim își va duce singur copiii la celce-i va ucide ! Efraim este lovit, rădăcina i s'a uscat ; nu mai dau rod ; și chiar dacă au copii, le voi omori rodul iubit de ei“ (Osea 9:12, 13, 16). „Eu mă voi ridica împotriva lor ! — zice Domnul oștirilor — și voi șterge numele și urma Babilonului, pe fiu și nepot de fiu“, zice Domnul“ (Isaia 14:22). Executarea judecăților Domnului va pricinui o astfel de nimicire totală încât o restabilire va fi cu neputință, și cei nelegiuți vor fi șterși din viață pe vecie. Domnul confirmă aceasta pe deplin în partea din urmă a declarației de mai sus din profetia lui Maleahi, și anume că mânia Domnului îi va arde „și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură“. Această ardere va lăsa în urma ei un univers curat și devotat cu totul Domnului.

22. Apoi Iehova adresează cuvintele sale profetice rămășiței sale credincioase care este împunsă cu coarnele și călcată cu picioarele de cei îngâmfați și răi, și zice : „Dar pentru voi, care vă temeți de numele meu, va răsări soarele dreptății, și vindecarea va fi sub aripile sale, și veți ieși, și vă veți îngrășa ca vițelii cei îngrășați“ (Maleahi 4:2 ; trad. Nitzulescu).

23. Cei ce se tem acum de Domnul, tremură ca nu cumva să aducă ocară pe numele lui Dumnezeu sau să neglijeze privilegiul fericit de a lua parte la justificarea numelui lui Iehova. Aceasta înseamnă așa dar că profetia de mai sus se aplică mai întâiu asupra clasei servului credincios și înțelept și în al doilea rând asupra „altor oi“, asupra Ionadabilor sau asupra mulțimii mari de oameni. Când Moise a transmis

mesajul lui Iehova acelor care au precunbriț pe răsița de astăzi și care se aflau în legământul credincioșiei. le-a zis: „Dacă nu vei păzi și nu vei împlini toate cuvintele legii acesteia (ale legământului credincioșiei), scrise în cartea aceasta dacă nu te vei teme de acest Nume slăvit și înfricosat, adică de DOMNUL DUMNEZEUL TĂU“ (Deuteronomul 28:58).

24. Cine nu se teme de Dumnezeu în înțelesul Sfinței Scripturi, nu poate să găsească favoare în ochii săi; pentru aceia însă care se tem de el și-i sunt credincioși este scrisă o carte de aducere aminte în favorul lor, după cum zice profetul Maleahi: „Și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul, și cinstesc Numele Lui“ (Maleahi 3:16). Nu numai că frica de Domnul este începutul înțelepciunii, ci afară de aceasta cel înțelept nu o părăsește niciodată (Proverbe 8:13).

25. Suferințele și prigonirea cărți au venit din 1918 până în 1919 peste poporul credincios al lui Iehova au fost împrăștiate în curând de razele vindecătoare ale luminii Domnului care în împlinirea profetiei sale a venit asupra celor ce-au ținut la el în mod credincios și s'au temut de Domnul. Pentru aceștia, după cum zice făgăduința, „va răsări soarele dreptății, și vindecarea va fi sub aripile sale“. Venirea Domnului Isus în templu a adus poporului credincios al lui Dumnezeu binecuvântările vindecătoare. Iehova nu lipsește de niciun bine pe cei ce-i sunt consacrați cu totul. „Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut. Domnul dă îndurare și slavă, și nu lipsește de niciun bine pe cei ce umblă fără prihană“ (Psalm 84:11).

26. Iehova a dat har și slavă credincioșilor lui când a trimis în templu pe Christos Isus, solul său. Christos Isus este exact chipul lui Iehova și oglindirea slavei lui (Evrei 1:3). El este cel ce vestește ziua lui Iehova străjerilor credincioși și aduce har și slavă celor credincioși: „Dar răsunetul lor străbate tot pământul, și glasul lor merge până la marginile lumii. În ceruri El (Iehova) a întins un cort soarelui. Și soarele, ca un mire, care iese din odaia lui de nuntă (din perioada de așteptare), se aruncă în drumul lui cu bucuria unui viteaz“ (Psalm 19:4-5). „Datorită marelui îndurării a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălțime, ca să lumineze pe cei ce zac în întuneric și în umbra morții, și să ne îndrepte picioarele pe calea păcii!“ (Luca 1:78, 79).

27. „Soarele dreptății“ introduce ziua dreptului și a dreptății și este prin urmare Soarele justificării. Soarele coace „cele mai bune roade“, cele mai bune fructe (Deuteronomul 33:14). Soarele dreptății a răsărit în 1914, când el, adică Christos Isus s'a urcat pe tron și a fost trimis să domnească în mijlocul dușmanilor săi, și mai cu seamă în 1918 a început să lumineze asupra rămășiței semintiei lui Levi care a fost curățită și introdusă în templu. Acest Soare minunat nu va apune niciodată. „Soarele tău nu va mai asfinți, și luna ta nu se mai întuneca; căci Domnul va fi Lumina ta pe vecie și zilele suferinței tale se vor sfârși“ (Isaia 60:20). „Căci mânia Lui tine numai o clipă, dar îndurarea Lui tine toată viața: seara vine plânsul, iar dimineața veselie“ (Psalm 30:5, 6). Ace-

ste sunt cuvinte de mare mângâiere pentru cei credincioși; ei scot din ele curaj și bucurie mai mare.

28. După intrarea Domnului Isus în templu necurăția buzelor a fost îndepărtată prin cărbunele aprins. Gura rămășiței a fost curățită, și aceasta a umplut pe cei curățiți cu bucurie și gura lor cu preamăririle lui Iehova (Isaia 6:5-7; 12:1, 3). Profetul Maleahi zice: „Soarele dreptăți va răsări cu vindecare“. Servii credincioși ai lui Dumnezeu au suferit mult în decursul războiului mondial din partea dușmanilor. Ei au fost împrăștiți, bătuiți și răniți, și au fost ca morți (Zaharia 2:6-7; Ezechiel 36:22-31; 37:1-14). Dar când cei credincioși s'au trezit la cunoștința privilegiilor lor și mânia Domnului împotriva lor a dispărut, au fost vindecați; și apoi s'a început împlinirea profetiei următoare cu privire la ei: „Iată, îi voi da organizațiunii sale vizibile de pe pământ, ce se compune din rămășița credincioasă vindecare și sănătate îi voi vindeca, și le voi deschide un izvor bogat în pace și credincioșie (după alte traduceri: adevăr). Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai lui Iuda și pe prinșii de război ai lui Israel, și-i voi așeza iarăș ca odinioară. Îi voi curăți de toate nelegiuirile; pe cari le-au săvârșit împotriva Mea, le voi ierta toate nelegiuirile prin cari M'au supărat, și prin cari s'au răzvrătit împotriva Mea. Cetatea aceasta va fi pentru Mine o cricină de laudă și de slavă, printre toate neamurile pământului. Ele vor afla tot binele pe care li-l voi face vor rămâne mirate și uimite de toată fericirea și de toată propășirea pe care le-o voi da“ (Ieremia 33:6-9).

29. Când am încercat să interpretăm profetia înainte de timpul hotărât al Domnului, noi am încercat să aplicăm această profecie asupra Judeilor în decursul domniei milenare a lui Christos; dar acum când Domnul și-a descoperit scopul poporului său, el vede clar că această profecie se aplică asupra Judeilor adevărați, adică asupra tuturor cari în ziua justificării lui Iehova se consacră cu totul laudei și serviciului său. Sfânta Scriptură a fost scrisă din vechime spre învătătura și întărirea rămășiței pentru ca să fie cu totul destoinică pentru lucrarea cu care a însărcinat-o Dumnezeu prin Christos Isus (Romani 15:4; 2 Timotei 3:16, 17). Rămășița poate vedea acum limpede că „vindecarea... sub aripile sale“ este lumina și mângâierea, liniștea și ocrotirea cari sunt acordate acelor care rămân adevărați și credincioși față de Domnul. În decursul prigonirilor din vremea războiului mondial poporul credincios al lui Dumnezeu a trecut prin suferințe mari; dar la timpul rânduit Domnul l-a adus sub îngrijirea lui ocrotitoare l-a ocrotit și l-a păzit de apăsătorii lui și i-a vindecat boala. Poporul său credincios se încrede acum în Iehova și Christos Isus și este ascuns sub ocrotirea plină de îngrijire a Domnului, reprezentată prin „aripile sale“ unde se află în siguranță. Apreciind binecuvântările dela Domnul, poporul său cântă în cuvintele Psalmistului: „Cât de scumpă este lunătatea Ta, Dumnezeule! La umbra aripilor Tale vă-esc fiii oamenilor adăroști“ (Psalm 36:7). „Strigă către Tine, căci m'ascultă, Dumnezeule! Plăcă-Ți urechea spre mine ascultă cuvântul meu! Arată-Ți bunătatea Ta cea minunată, Tu, care scapi pe cei ce caută adăroști în Tine, și-i izbăvește de potrivnicii lor, prin dreptă Ta!

Păzește-mă ca lumina ochiului, ocrotește-mă, la umbra aripilor Tale, de cei răi, cari mă priognesc, de vrășmașii mei de moarte, cari mă impresoară" (Psalm 17:6-9). „Ai milă de mine, Dumnezeu, ai milă de mine! Căci în Tine mi se încrede sufletul: la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare, până vor trece nenorocirile" (Psalm 57:1). Adăpostii în locul ascuns al Celui Prea Înalt, cei credincioși continuă să cânte plini de încredere în Dumnezeu: „Căci Tu ești un adăpost pentru mine, un turn tare împotriva vrăjmașului. Aș vrea să locuiesc pe vecie în cortul Tău: să alerg la adăpostul aripilor Tale. — Opriro Căci Tu, Dumnezeule, îmi ascultă juruințele. Tu îmi dai moștenirea celorce se tem de Numele Tău" (Psalm 61:3-5).

30. După ce clasa servului credincios a fost vindecată și înviorată, este trimisă: „Și veți ieși" zice Domnul. Credincioșii lui cari sunt acum „un popor pentru numele lui" merg plini de râvnă în serviciul său. Ei au fost liberați din starea de împiedecare în care s'au aflat în timpul războiului mondial. Când rămășița credincioasă și-a dat seama că s'a amestecat cu Babilonul, a auzit porunca Domnului: „Ieșiți din Babilon, fugiți din mijlocul Haldeilor! Vestiți, trâmbițați cu glas de veselie, dați de știre până 'a capăt' pământului, spuneți: 'Domnul a răscumprat pe robul Său Iacov!' (Isaia 48:20). După aceea s'au grăbit să iasă și să ducă vasele umplute cu fructele împărăției. Ei au mers cu bucurie și continuă să facă aceasta: „Plecați, plecați, ieșiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui! Cuvântați-vă, cei ce purtați vasele Domnului! Nu ieșiți cu grabă, nu plecați în fură; căci Domnul va merge înaintea voastră și Dumnezeuul lui Israel va fi goadă ostirii voastre" (Isaia 52:11, 12).

31. Făgăduința făcută celor credincioși este sigură, și ei se vor închina lui Dumnezeu în spirit și în adevăr: „Te voi așeza din nou, și vei fi așezată din nou, fericiara lui Israel! Te vei împodobi iarăș cu timpenele tale, și vei ieși în mijlocul jocurilor voioase" (Ieremia 31:4). Cei credincioși lui Dumnezeu trebuie „să iasă" în împlinirea profetiei, și aceasta se împlinesc într'adevăr mai cu seamă din anul 1922 încoace când spiritul sfânt a fost turnat asupra tuturor servilor lui Dumnezeu. Ei au ieșit de atunci până în ziua de azi și bucuria lor continuă. Mulțimea mare de oameni urmează pe rămășiță, și ea este văzută „iesind" și arătându-se de partea lui Dumnezeu și a împărăției sale (Isaia 49:9).

32. Când un vițel a fost închis într'un grajd și după aceea este slobozit atunci fuge și sare de bucurie. Traducerea Nitzulescu și unele traduceri engleze a'le Bibliei redau textul examinat aci în felul următor: „Și veți ieși, și vă veți îngrășa ca vițeii cei îngrășați". Când ne-am dat cu părerea asupra însemnării și aplicării acestui text, l-am aplicat asupra domniei de o mie de ani a lui Christos și am vădit că oamenii cari îl vor asculta vor crește și se vor îngrășa ca vițeii cei îngrășați. Inșă nu aceasta este însemnarea acestui text. Alte traduceri zic: „Veti ieși, și veți sări de bucurie ca vițeii sloboziți din grajd": „Și veți sări de bucurie ca vițeii sloboziți din grajd" (traducerea engleză Rotherham). Cuvântul tradus cu „grajd" se trage din rădăcina de cuvânt cu însemnarea „a lega" sau „loc de legat".

Când rămășița credincioasă a fost deslegată și liberată ca să intre în serviciul lui Iehova, atunci ei au sărit și au săltat de bucurie întocmai ca un vițel care este deslegat din grajd și scos afară la pășune unde sare de bucurie. Poporul lui Dumnezeu a fost închis mai demult în Babilon, și nutrețul pe care l-a găsit acolo nu i-a dat putere — fiindcă acel nutreț s'a compus din dezvoltare de caracter, închinare la oameni, evlavie de formă și lucruri asemănătoare — și de aceea a devenit slab și subțire; dar când a fost deslegat și liberat și condus în pășunea verde a Domnului pe care a pregătit-o pentru poporul său a crescut și s'a făcut tare și s'a înrășat și a devenit tare în Domnul și în puterea tăriei sale (Psalm 23:2; Efeseni 6:10). Acești credincioși sunt gata să vestească răzburarea Dumnezeului nostru, și ei fac lucrul acesta cu energie, și cu sabia sviritului se aruncă asupra păngăriturilor numelui Celui Prea Înalt.

33. În armonie cu profetia de mai sus Maleahi zice: „Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc Eu, zice Domnul ostirilor" (Maleahi 4:3). În Orient vițeii sunt întrebuițați la treeratul cercașelor; și în acelaș chip calcă credincioșii Domnului cu picioarele pe cei răi.

34. Domnul adresându-se prin profetia lui Mica la acelaș popor credincios zice: „Scoală-te, fiica Sionului, și treeră! Căci îți fac un corn de fer și o copită de aramă, ca să sfărâmi multe popoare, și să închini Domnului prada lor, să închini Domnului întregului pământ averile lor!" (4:13). Această lucrare corespunde călcatului în picioare a teșecului (Apocalis 14:19, 20; 19:15).

35. Martorii credincioși ai lui Iehova vestesc scopul Celui Prea Înalt, ei anunță judecățile sale cari aduc pustiire arzătoare celor nelegiuiți; și de aceea cei răi sau nelegiuiți vor fi, după cum zice profetul, ca „cenușa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc [după alte traduceri: în ziua când îmolinesc această] Eu [Iehova]". Acesta va fi efectul zilei arzătoare descrise în Maleahi 4:1. Iehova prin dreapta lui, Christos Isus, va înjosi pe Diavol și pe întreaga mulțimea lui în pulbere și-i va face cenușă. „Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre" (Romani 16:20). După ce se va face aceasta toți supraviețuitorii vor vedea limpede „ce deosebire este între cel drept și cel nelegiuit" Numai cel ce servește pe Dumnezeu va rămânea în viață. Iehova execută această lucrare în ziua pe care a fixat-o de mult timp pentru acest scop. În „ziua sorocită pregătirii de luptă" — și aceasta a venit — el face pregătiri pentru justificarea sa complectă (Naum 2:3). Observați cuvintele: „Zice Domnul ostirilor" (Maleahi 4:3), ceea ce înseamnă că el este Dumnezeuul bătliei, căci acesta este numele lui de luptă.

36. Spre a întipări cu tărie aceste adevăruri mari în mintea rămășiței, Iehova îi vorbește prin profetul său după cum urmează: „Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise robul Meu, căruia i-am dat în Horeb, rânduieli și porunci, pentru tot Israelul!" (Maleahi 4:4). Acum a venit mai marele Moise, și el vorbește cu imputernicire dela Iehova Dumnezeu: „Și oricine nu va asculta de Proorocul acela [Christos Isus], va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului" (Efa-

tele Apostolilor 3:23). Această nimicire nu se întâmplă la sfârșitul domniei de o mie de ani a lui Christos, ci în focul nimicitor pe care-l va trimite Dumnezeu în Armaghedon peste organizațiunea lui Satan. După intrarea Domnului Isus în templu clasa templului a fost unsă și trimisă să-și facă serviciul, și Iehova îi recomandă să fie ascultătoare zicându-i: „Aduceți-vă aminte“. El gravează aceasta cu totul în inimile celorce s'au apucat să facă serviciul său. Cei ce se tem de numele lui Iehova sunt aceia cari merg în serviciul său, și stăruiesc în el în mod credincios. Aceștia se află în legământul de jertfă și în legământul nou date prin mijlocitorul care este mai mare ca Moise, Christos Isus. În aceste legăminte este cuprinsă și rămășița credincioasă de pe pământ, și pentru ea este inaugurat legământul nou pentruca să fie 'poporul lui Iehova pentru numele lui'. Aceste cuvinte sunt un îndemn serios adresat ei să-și aducă aminte de legea lui Moise care a preumbrit legea mai marelui Moise, cel ce este acum mijlocitorul legământului nou și al legii lui, și acela care inaugurează acest legământ pe muntele Sionului unde este adunată acum rămășița cu Christos Isus. Faptul că profeția face aluziune la inaugurarea legământului legii la Sinai sau Horeb, arată că ea se aplică acum, dela venirea Domnului Isus în templu, inaugurării legământului nou pentru rămășița de pe pământ. Legământul legii inaugurat în Horeb a fost „pentru tot Israelul“ și a preumbrit așa dar legământul nou care este pentru întreg Izraelul spiritual, inclusiv rămășița de astăzi de pe pământ. „Creștinătatea“ afirmă a fi în acest legământ; ea este însă fățarnică și violează afirmațiunea ei, și nu este cuprinsă deloc în legământ. „Creștinătatea“ n'a luat în seamă îndemnul Domnului să-și aducă aminte de legea lui Moise. „Creștinătatea“ este condamnată din pricina aceasta la locul care este destinat pentru Diavolul și minciunii și pentru toți cei ce iubesc minciuna și o pun în practică (Matei 24:51; Apocalips 22:15). „Rânduicelile și poruncile“ Domnului au fost adăugate și făcute o parte a legământului, și în ele este arătat ce cere Dumnezeu acuma dela aceia cari se află în legământul care a fost inaugurat pe muntele Sionului pentru candidații la împărăție. „El [Iehova] descoperă Lui Iacov Cuvântul Său, lui Izrael legile și poruncile Sale. El n'a lucrat așa cu toate neamurile, și ele nu cunosc poruncile Lui. Lăudați pe Domnul!“ (Psalm 147:19, 20).

Nimicire apropiată.

37. Înainte ca Iehova să execute pe dușmanii lui, le dă un avertisment temeinic. Dar după ce s'a dat acest avertisment și cei avertizați l-au disprețuit, trebuie să vie neapărat nimicirea lor peste ei. Iehova nu se îndepărtează niciodată dela hotărîrea lui exprimată. Din acest motiv zice prin profetul lui: „Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, cea mare și înfricoșată“ (Maleahi 4:5). La începutul capitolului al treilea al profeției lui Maleahi Domnul și-a anunțat scopul de a trimite pe solul său ca să pregătească calea înaintea lui. Declarațiile profetice cu privire la Ilie și solul sunt paralele, și Ioan Botezătorul le-a împlinit pe amândouă în mic. Profetul Maleahi citează unul după altul atât pe Moise

cât și pe Ilie, și tot așa face și scriptura despre scena schimbării la față (Matei 17:1-4; Deuteronomul 18:15-18). Moise a profetizat despre venirea mai marelui Moise, Christos Isus, și aici Maleahi profitizează despre venirea unui Ilie. După declarația apostolului Petru în legătură cu scena schimbării la față, amândoi stau în legătură strânsă cu puterea și venirea Domnului Isus Christos în mărirea sa (2 Petru 1:16-18). Ilie care trebuie să vină va fi un premergător și un pregătitor de drum, Moise care trebuie să vină va fi un executor (Deuteronomul 18:19; Faptele Apostolilor 3:23). Ioan Botezătorul a fost un premergător și un pregătitor de cale și a împlinit prin urmare profeția despre Ilie în mic. „Căci până la Ioan au proorocit toți prooroci și Legea. Și, dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină“ (Matei 11:13, 14).

38. Când atențiunea lui Isus a fost atrasă asupra faptului că mai întâiu trebuie să vină Ilie, Isus a răspuns făcând aluziune la împlinirea în mic a profeției prin Ioan Botezătorul: „Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor“ (Matei 27:12). Ilie preumbrește lucrarea ce trebuie împlinită, și care a fost făcută de Ioan Botezătorul și în împlinirea finală de Christos Isus; la aceasta rămășița ia parte din pricina relațiunii sale cu Christos Isus.

39. Adevăratul Ilie care a profetizat în Izrael a fost premergătorul lui Iehu, executorul domnitorilor nelegiuți ai lui Izrael și al celor ce-au practicat religia Diavolului. Împlinirea finală a profeției despre Ilie cade așa dar înainte de executarea prin Christos Isus, mai marele Iehu, a stăpânitorilor trăi și a celor ce practică religia Diavolului, ceea ce va avea loc în Armaghedon. Eliseu a terminat lucrarea începută de Ilie și de aceea a fost uns Eliseu în locul lui Ilie ca să isprăvească acea lucrare (1 Impărați 19:16, 19, 20). Lucrarea Ilie s'a făcut mai cu seamă pentru martorii credincioși ai lui Dumnezeu, și i-a pregătit ca să ieie parte mai târziu la lucrarea de mărturie. Omul îmbrăcat într'o haină de in și cu călimară la brâu (Ezechiel 9:1, 4, 11) și-a făcut lucrul spre folosul Ionadabilor, al „multimii mari de oameni“ sau al clasei „alte oi“, și lucrarea aceasta din urmă a fost preumbrită prin ceea ce a făcut profetul Eliseu, după ce Ilie, și-a îndeplinit lucrarea. Ioan Botezătorul împlinind în mic lucrarea Ilie, s'a sfârșit prin decapitare; după aceea însă tot a mai fost lipsă ca ucenicii lui Isus Christos să avertizeze dinaintea mâniei viitoare a lui Dumnezeu, și ei au și făcut lucrul acesta (Faptele Apostolilor 2:40).

40. Lucrarea lui Eliseu în împlinirea completă sau mai mare s'a început cam în anul 1919. Această lucrare este de fapt o continuare a lucrului care i s'a încredințat la început lui Ilie; și dela sfârșitul lucrării lui Ilie martorii credincioși ai lui Dumnezeu, membrii rămășiței, continuă să transmită avertismentul sub porunca și conducerea lui Christos Isus, după cum zice Maleahi: „Înainte de a veni ziua Domnului, cea mare și înfricoșată“. Această zi mare și înfricoșată a lui Iehova se începe cu izbucnirea Armaghedonului peste lume. Declarația lui Iehova prin profetul său Maleahi că va trimite pe profetul Ilie

înaintea Executorului pare a arăta clar că stările din „creștinătate“ (aceasta este pretinsul Izrael spiritual) vor corespunde aceluia care au stăpânit în Izrael în zilele profetilor Ilie și Eliseu imediat înainte de executarea judecării prin Iehu. Ținând seama de aceste fapte antitipice, și în lumina profeției, nu se poate trage decât o singură concluzie, și anume că ziua cea mare și înfricoșată a Domnului este ziua lui Christos Isus, a executorului lui Iehova, în care el ca mai marele Iehu execută pe dușmanii lui Dumnezeu, a căror parte principală pământească se compune din ierarchia romano-catolică și cealaltă preoțime.

41. Având în vedere faptele incontestabile și profeția noi vedem că lucrarea antitipică a lui Ilie în împlinirea finală este pregătirea căii înainte de Iehova și a fost terminată cu puțin timp înainte de intrarea lui Christos Isus în templu și de începutul judecării sale; mai departe vedem că împlinirea lucrării profetice a lui Ilie a ocupat o perioadă de aproximativ patruzeci de ani și s'a sfârșit în 1918, și apoi Christos Isus a intrat imediat în templu; mai departe vedem că imediat după un scurt timp de așteptare s'a început lucrarea lui Eliseu care trebuie făcută de aceia cari au fost preumbriți de Eliseu; Christos Isus aduce pe cei aprobați în templu, îi luminează și-i învață, și apoi îi trimite să facă lucrarea Eliseu care a fost în curs din anul 1919. Acești martori credincioși căroră Domnul le-a încredințat averile sau interesele împărăției sale trebuie să continue această lucrare până când executorul, mai marele Iehu, Christos Isus, se arată și îndeplinește lucrul său de executare. Înainte de aceea trebuie dat însă avertisment stăpânitorilor, celor răi și oamenilor de bine. Oamenii de bine sunt accia cari primesc semnul pe frunțile lor, după cum mărturisește Ezechiel (9:1-4, 21), și această lucrare trebuie făcută și isprăvită înainte de Armaghedon; căci după cum zice Ezechiel, după terminarea acestui lucru de însemnare cei însărcinați cu el, cari-l aduc la îndeplinire, vor aduce răspuns și vor zice: „Am făcut cum mi-ai poruncit“. Aceasta este o nouă dovadă definitivă că omul cu călimară la brâu, clasă martorilor credincioși ai lui Iehova, trebuie să se consacre neîncetat lucrului de mărturie și să-l termine. Acest lucru constă din aceea de a avertiza pe Ionadabi sau pe mulțimea mare de oameni înainte de a veni Armaghedonul peste organizațiunea lui Satan. Această lucrare de avertisment este în prezent în curs și mulțimea mare de oameni este strânsă la Domnul; și Isus zice că după terminarea acestui lucru de mărturie va urma cel mai mare necaz al tuturor timpurilor, necazul Armaghedonului (Matei 24:21). Toate profețiile acestea se potrivesc exact asupra faptelor și sunt în armonie, ceea ce nici nu poate fi altcumva. Cine stăruiește a zice că cei ce face lucrul de mărturie în favorul mulțimii mari de oameni „nu fac cu aceasta nici-o ispravă“, și că noi „numai după prima fază a Armaghedonului“ am putea face ceva pentru strângerea mulțimii mari de oameni, acela arată prin aceasta că nu înțelege profețiile și nu vede în ce legătură stau martorii lui Iehova cu ele. Aceasta ar bucura foarte mult pe Diavolul dacă martorii lui Iehova ar lua o atitudine de „așteptare veghetoare“, și ar deveni inactivi și indiferenți, și și-ar lăsa mâinile să slăbească și ar aștepta mai întâiu Armaghedonul ca

să facă lucrul lor numai după aceea. Dar cei ce iubesc într'adevăr pe Dumnezeu și înțeleg și prețuiesc relațiunea lor cu Dumnezeu și cu organizațiunea lui, vor merge acum înainte cu râvnă neslăbită și energie înnoită, vor urma poruncile sale și nu-și vor lăsa mâinile să slăbească.

42. Dacă lucrarea vestirii mărturiei și avertismentului nu va face pe „creștinătate“ să meargă pe calea cea dreaptă, atunci trebuie să vină peste ea „ziua Domnului, cea mare și înfricoșată“. Despre această lucrare profetul vorbește în felul următor: „El lucrul profetic va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!“ (Maleahi 4:6). Cuvântul evreesc care este tradus aici cu „a întoarce“ se traduce și cu „a converti“ (Isaia 6:10; Psalm 51:13). Ingerul Domnului a profetizat următoarele despre Ioan Botezătorul care a împlinit în mic profeția Ilie: „El va întoarce după alte traduceri: converti pe mulți din fiii lui Izrael la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă după alte traduceri: convertească inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El“ (Luca 1:16, 17).

43. Cuvântul „a converti“ care apare în versetul șaptesprezece este tradus tot așa și în Matei 13:15 și Faptele Apostolilor 3:19. Domnul a inspirat pe Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul, să profetizeze aceste cuvinte despre Ioan: „Si tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui Prea Înalt. Căci vei merge înaintea Domnului ca să pregătești căile Lui, și să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui; datorită marelui îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălțime, ca să lumineze pe cei ce zac în întundrecul și în umbra morții, și să ne îndrepte picioarele pe calea păcii!“ (Luca 1:76-79). Ioan Botezătorul a fost un Levit adevărat și despre el a zis profetul Maleahi: „Legea adevărului era în gura lui, și nu s'a găsit nimic nelegiuit pe buzele lui; a umblat cu Mine în pace și în neprihănire, și pe mulți i-a abătut dela rău. Căci buzele preotului trebuie să păzească știința, și din gura lui se așteaptă învățătură, pentru că el este un sol al Domnului oștirilor“ (Maleahi 2:6, 7). Intocmai ca profetul Ilie, Ioan Botezătorul în împlinirea datoriei sale, a mărturisit împotriva celor rătăciți ca să-i întoarcă la Domnul (Neemia 9:26).

44. Scopul acestei lucrări profetizate a fost „să întoarcă“, adică să convertească, „inima părinților spre copii“. „Părinții“ sunt cei ce se află în locuri de răspundere, ca de pildă conducători și explicatori ai Cuvântului lui Dumnezeu, după cum arată multe scripturi (Faptele Apostolilor 22:1; 7:2; Neemia 7:70, 71; Faptele Apostolilor 3:24, 25). Aceasta înseamnă că răspunderea „creștinătății“ apasă în mare parte asupra aceluia cari au ocupat funcțiunile de conducători și învățători ca preoțimea în ceea ce ea a numit organizațiunea Domnului. Această regulă se aplică asupra conducătorilor, învățătorilor și bătrânilor de mai de mult ai cetii poporului adevărat al lui Dumnezeu. În zilele lui Ioan Botezătorul conducătorii Iudeilor au a-

firmat a fi copiii lui Avraam, și acei predicatori sau preoți au zis: „Aven ca tată pe Avraam!“ (Matei 3:9). Isus însă le-a zis: „Dară ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam“ (Ioan 8:39). Avraam a reprezentat în mod simbolic pe Dumnezeu. Tatăl tuturor membrilor casei rezale. Cuvintele lui Isus arată că lui Ioan nu i-a reușit să întoarcă pe a ei Iudei, pe preoții farisei, la armonie cu Tatăl, Iehova Dumnezeu.

45. Cuvântul „copii“ întrebuințat în Maleahi 4:6 nu înseamnă „copilăros“ sau „copilărosce“, ci urmași, adică fii, și înseamnă aici sămânța adevărată a lui Avraam. Acest cuvânt înseamnă copiii celor credincioși: „Fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință“ (Galateni 3:7). Apostolul a scris despre aceeași: „Și, măcar că sunt sămânța înaturală a lui Avraam, nu toți sunt copiii lui Avraam; ci este scris: „În Isaac vei avea o sămânță, care-ți va purta numele“. Aceasta însemnează că nu copiii trupești Izraeliții trupești, cari ca Ismael, au fost copii trupești sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii făgăduinței sămânța lui Avraam după spiritul sunt socotiți ca sămânță“ (Romani 9:7, 8).

46. Despre aceia pe cari îi alege Dumnezeu pentru casa sa regală, stă scris: „Căci negreșit, nu în ajutorul ingerilor vine El după alte traduceri: El nu apucă ingerii, ci în ajutorul seminției lui Avraam“ (Evrei 2:16). În legătură cu aceasta observați că profetul Maleahi zice despre cei ce va veni: „El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor“. Următoarele cuvinte pe cari le-a zis ingerul lui Iehova lui Zaharia limpezesc această chestie: „Ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El“ (Luca 1:17). Intre cei „neprihăniți“ sau aprăbați sunt cuprinși în mod vădit credincioșii cari sunt consacrați cu totul lui Dumnezeu, și ei sunt întrebuințați aici să exprime înțelepciunea lui; așa dar ei servesc hrana spirituală, adică sunt învățători cari duc hrana Domnului altora conform voinței lui Dumnezeu. Profetii credincioși din vehime au fost reprezentanții vizibili ai lui Iehova, ai marelui Tată, și profetiile și cuvintele lor înțelepte au fost cu privire la el. Punctul principal al acestei profetii pare a fi așa dar acesta: Lucrul pregătirii unui popor pentru Iehova va întoarce pe cei ce-au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu, dela învățăturile oamenilor la Tatăl adevărat, Iehova Dumnezeu; și aceasta înseamnă că inimile bătrânilor și învățătorilor din adunări cari au urmat până atunci învățături de ale oamenilor, vor fi întoarse la starea de copii adevărați ai lui Dumnezeu, ai Tatălui tuturor, pregătind astfel un popor pentru numele lui; mai departe aceasta înseamnă că urmașii, copiii, vor fi întorși dela învățăturile omenești la învățătura Cuvântului adevărat al lui Dumnezeu.

47. În caz că învățăturile și avertismentul nu vor converti cu totul pe poporul pretins al lui Dumnezeu sau nu-l vor întoarce pe calea cea dreaptă, atunci focul nimicitor va fi de neînălțurat. De aceea zice profetia: „Ca nu cumva la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!“ Lucrarea pe care a împărțit-o Domnul reprezentanților săi credincioși a fost în curs

de mulți ani în curs, și relativ numai puțini au ascultat și luat în seamă mesajul. Desigur că din marea masă trebuie să iasă încă mulțimea mare de oameni, însă chiar și mulțimea mare de oameni va fi mică la număr în comparație cu numărul total al oamenilor de pe pământ. Națiunile „creștinătății“ se compun din multe milioane de oameni dintre cari mulți pretind a fi copii ai lui Dumnezeu; dar în realitate aproape toți sunt copiii Diavolului, și toți zac, după cum zice apostolul, sub domnia celui rău (I Ioan 5:19). Mulțimea mare de oameni se compune din unii cari aud bucuros cuvântul adevărului și după aceea întorc spatele organizației lui Satan și declară pe față înaintea de Armagedon că s'au așezat de partea Domnului. Până în anul 1918 lucrarea Ilie n'a făcut o impresie favorabilă „creștinătății“; așa dar aceea lucrare n'a întors inimile lor spre Iehova Dumnezeu, marele Dătător de viață sau Tată. Numai foarte puțini din preinșii urmași ai lui Christos Isus din organizațiile bisericești s'au întors și au devenit copii adevărați ai lui Dumnezeu. Lucrarea Eliseu continuă lucrul început de Ilie, și Domnul se servește de această lucrare pentru a aduce pe mulțimea mare de oameni în turma sa; dar cea mai mare parte a neamului omenească va rămâne departe de organizația lui Dumnezeu și va stăruia de partea Diavolului și de aceea trebuie să vină urmările anuntate prin profetie, ceace înseamnă că Domnul va „lovi țara cu blestem după traducerea engleză Rotherham: cu nimicire completă!“ Aceasta înseamnă o cădere completă a „creștinătății“ împreună cu întreaga organizația lui Satan. În decursul periodului lucrării lui Eliseu pe care a făcut-o poporul lui Dumnezeu, martorii lui, lucrând în armonie cu însărcinarea lor divină, au vestit până în ziua de astăzi neîncetat „răzbușarea Dumnezeului nostru“, adică blestemul viitor al lui Dumnezeu care va lovi lumea în curând (Isaia 61:2). Iehova a impus poporului său pregătit, care prin urmare îi este devotat, datoria să vestească răzbușarea sa atât stăpânilor cât și celor stăpâniți și să-i avertizeze pentruca cine vrea să aibă ocazie să se întoarcă la el. Această datorie, și însărcinare impusă de Domnul nu poate fi înconjurată. Dacă martorii n'ar anunța avertismentul, atunci ar fi trași la răspundere pentru aceasta, și sângele celor ce vor pieri în neștiință va fi cerut dela cei neglijenți. Dacă martorii vestesc însă în mod credincios mesajul lui Iehova și avertizează pe cei nelegiuși și anunță oamenilor de bine vestea împărăției, atunci și-au împlinit datoria ce li s'a impus prin legământul lor; și din pricina unei astfel de credincioși primesc apropierea Domnului.

48. De cinsprezece ani sau mai mult rămasă creștină a lui Iehova a vestit judecățile sale cari vor fi executate în Armagedon prin marele său Executor, Christos Isus. Dacă credincioșii voiesc să îndeplinească această lucrare dela început până la sfârșit, atunci nu-i permis să-și lese mâinile și să slăbească și nici să se odihnească pentru un „timp mai favorabil“ viitor. Nu este treaba lor să știe exact cât de curând va cădea blestemul, adică că în ce cers sau an va avea loc Armagedonul. Ei știu însă cu siguranță că Armagedonul nu poate fi departe fiindcă lucrarea ce li s'a prescris, pe care o fac acum, este imediat înainte de marea bătălie. Datoria și obligația impusă rămă-

șiței constă din aceea de a urma și observa porunca lui Dumnezeu până când va zice că lucrarea este terminată. Cine încearcă să exerce o influență contrară asupra servilor Domnului pentru a le domoli zelul și a le încetini activitatea, săvârșeste fărâdelege; și Domnul și-a exprimat clar hotărârea de a nimici pe cei nelegiuți.

49. Aduceți-vă aminte că Domnul a descoperit încontinuu însemnarea profețiilor sale poporului său mai cu seamă în decursul celor zece ani trecuți, și a făcut să i se transmită explicarea lor prin scrierile Societății. Unii cari s'au amestecat printre poporul lui Dumnezeu n'au studiat „revista”, ei au presupus că ea cuprinde numai părerea unui om sau a unor oameni; și urmarea acestei atitudini este că aceștia n'au nici-o înțelegere a relațiilor adevărate a celor unși cu Iehova și Christos Isus. Ei nu înțeleg nimic din profeții și prin aceasta dovedesc limpede că nu aparțin celor lumați din templu. Dacă în grupările poporului lui Dumnezeu apar persoane a căror cuvinte au de scop să încetinească sau să oprească de tot lucrul mărturiei și să influențeze pe lucrători să creadă că „nu isprăvesc nimic” cu lucrul lor, atunci cei credincioși să se ferască de aceste persoane și de influența lui, fiindcă cuvintele și influența lor nu țin-tese numai să pricinuiască desbinări, ci afară de aceasta să adoarmă pe cei ce-au fost primiți în legământul cu Dumnezeu. Este vădit și fără îndoială că Iehova descopere acum însemnarea profețiilor sale din vechime rămășiței lui, pentru ca ei să fie instruiți pe deplin despre scopul său, și pentruca, după ce au fost instruiți în felul acesta, să persevereze mângâiați și întăriți, și să fie întăriți în speranța că vor avea parte la justificarea numelui lui Iehova și vor fi vecipie în organizațiunea lui slăvită și binecuvântată. Aceasta este timpul când toți unși lui Dumnezeu trebuie să fie însuflețiți de același gând pentruca să poată face în unire și armonie serviciul Celui Prea Înalt cu care i-a însărcinat. „Pentruca toți împreună, cu o inimă și cu o gură, să slăviți pe Dumnezeu. Tatăl Domnului nostru Isus Christos” (Romani 15:6). Toate dovezile arată un singur lucru, și acest lucru este că peste puțin timp Iehova își va justifica pe deplin numele, și că toți cari voiesc să aibă parte la aceasta, și cari în consecință vor primi binecuvântările Domnului, trebuie să prezinte și vor prezenta un front solid dușmanului; și cu statornicie și sinceritate nu vor atribui mântuirea unei creaturi sau unui lucru, ci o vor atribui numai lui Dumnezeu și Christos Isus, și vor cânta fără zăbavă și fără încetare mai departe lauda lui Dumnezeu și a împărăției sale. Din acest motiv rostesc buzele Maestrului astfel de cuvinte de îndemn către rămășiță: Acum „fii credincioși până la moarte, și-ți voi da cununa vieții” (Apocalips 2:10). O astfel de credincioșie înseamnă a fi totdeauna de încredere și a face cu seriozitate ceea ce ai primit dela Domnul ca să faci, și a fi tot mereu veghetor pentru a purta grije de interesele împărăției și a preamări pe marele Rege și împărăția lui.

Întrebări pentru studiu.

Alin. 1. Pe cine alege Iehova ca să fie mărturi ai lui? Arată că Sfânta Scriptură arată exact baza și scopul acestei alegeri.

Alin. 2, 3. Explică cu ajutorul scripturilor respective expresia a) „în ziua pe care o pregătesc Eu (când îmi pregătesc giuvaernurile”); b) „Ei vor fi ai Mei”.

Alin. 4—6. Cu ce condițiuni, cum și pentru ce îi cruce?

Alin. 7—9. Pune ceea ce precede față în față cu declarația lui Dumnezeu despre cei necredincioși. Cum stă lucrul cu Ionadabii în această legătură? Ce au de așteptat dela dușman toți cei ce se află într'un legământ cu Iehova? Pentru ce?

Alin. 10—13. „Și vă veți întoarce”: când și cum n'au avut loc aceasta? Cum au văzut aceștia „ce deosebire este, între cel drept și cel nelegiuit, între cel ce servește lui Dumnezeu și cel ce nu-i servește”?

Alin. 16, 17. Ce legătură reiese din cuvântul „căci” cu care se începe capitolul al patrulea? Cine sunt „cei îngâmfăți”? și în ce fel se arată îngâmfarea și trufia lor?

Alin. 18, 19. Arată motivul pentru răbdarea și bucuria poporului lui Iehova în fața unei astfel de prigoniri nelegiuite.

Alin. 20, 21. Cine sunt cei nelegiuți? Arată cum sprijinesc alte scripturi profeția din Maleahi 4:1 despre sfârșitul celor nelegiuți.

Alin. 21—24. Explică expresiunea: „voi, cari vă temeți de Numele Meu”.

Alin. 25—29. Arată că Iehova și-a împlinit făgăduința: „Pentru voi... va răsări soarele dreptății, și vindecarea va fi sub aripile sale”.

Alin. 30—32. Arată împlinirea făgăduinței: „Veți ieși, și veți sări ca vițelii din grajd”.

Alin. 33—35. Aplică cu ajutorul scripturilor respective următoarele declarațiuni: a) „Veți căle în picioare pe cei răi”; b) „căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre”.

Alin. 36. Arată motivul avertismentului din versetul 4 în această legătură.

Alin. 37—40. Arată cu ajutorul scripturilor și faptelor dacă Iehova a trimis „pe prorocul Ilie”, după cum este anunțat în versetul 5.

Alin. 41. De ce fel este lucrarea Eliseu? Ce scop are această lucrare? Când trebuie făcută și pentru ce în acest timp?

Alin. 42—46. Explică întoarcerea inimilor părinților spre copii, și a inimilor copiilor spre părinții lor.

Alin. 47, 48. Prin ce întoarce Iehova inimile, după cum este prezis aici? și cari fapte arată ducă acest scop prezis în profeție a fost ajuns sau nu? Ce răspundere se află asupra poporului lui Dumnezeu, după cum se poate vedea aici?

Alin. 49. Ce pregătire s'a făcut pentru poporul lui Iehova spre a-i da o înțelegere a profețiilor sale? Arată motivul pentru descoperirea clară a acestor profeții în timpul prezent. Pentru ce încearcă unii să încetineze sau să oprească de tot lucrul mărturiei? Ce vor face acum cei credincioși?

(W. T. din 1 Decembrie 1936).

M A L E A H I

(PARTEA IV-a).

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentruca să fi se lungească zilele în țara, pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău“ (Exodul 20:12).

I EHOVA n'a făcut ca profețiile sale să fie scrise în aceeași ordine cronologică în care se împlinesc. Profetia lui Maleahi care a fost scrisă în vechime spre folosul rămășiței, n'a putut fi înțeleasă de rămășiță numai după ce a venit Domnul Isus în templu. Capitolul al treilea al profetiei, versetul prim până la versetul patru, este după cât se pare cheia la înțelegerea întregii profetii și de aceea trebuie examinat mai întâiu. Acum se vor examina aici capitolul prim și al doilea. La unele părți ale acestor două capitole s'a arătat în discutarea profetiei publicate mai de mult în „revistă“ ; totuși pare a fi potrivit de a le examina acum într'un mod mai amănunțit. La venirea Domnului Isus în templu trebuie judecați toți care afirmă a fi urmașii lui și aspiranți la împărăție. Această judecată osândește pe cei egoiști și descopere pe clasa „servului rău“ și pe preoțime care au susținut a fi copiii lui Dumnezeu ; ei însă n'au cinstit pe „tatăl“ și pe „mama“ lor. Profetia îi dă pe față și arată pentruce sunt osândiți în judecată. Judecata arată cine sunt credincioșii Domnului. Aceștia sunt curățiți ca să aducă Domnului daruri în dreptate. Celor credincioși le este permis să vadă și să înțeleagă motivul pentru judecățile rostite, și prin aceasta li se impune datoria să transmită această informațiune aceluia care au o ureche ascultătoare.

2. Maleahi a cărui nume înseamnă „inger [sol] al lui Iehova“ a primit cuvântul dela Iehova, și profetia se începe cu declarația : „Proorocia, Cuvântul Domnului către Izrael, prin Maleahi“ (Maleahi 2:1). Această profetie s'a aplicat la început națiunii lui Izrael. Ea se aplică însă într'o măsură cu mult mai mare asupra Izraelului spiritual, adică /asupra aceluia care au încheiat un legământ de a face voința lui Dumnezeu și de a călca pe urmele lui Christos Isus. „Proorocia, Cuvântul [după alte traduceri : sarcina cuvântului] Domnului“ a fost plină de osândire împovărătoare a faptelor greșite ale poporului de legământ al lui Iehova. Ea este un avertisment sau o înștiințare solemnă adresată făcătorilor de rele despre sfârșitul pe care-l vor avea dacă nu se vor întoarce și nu se vor îndrepta în grabă. În timpul când Maleahi a primit „cuvântul profetic al lui Iehova“, Izraelul natural sau cel puțin o rămășiță a lui a fost adusă în țara lui Iuda și la Ierusalim. Inchinarea și serviciul lui Iehova au fost restabilite. Templul a fost clădit din nou. Acolo a locuit și guvernatorul lui Iuda, Zorobabel, care a ocupat în acel timp oficiul acela. Mai târziu a fost făcut guvernator Neemia (Neemia 2:5-8 ; 5:14-18 ; Ezra 2:1, 2 ; 3:1-8). Profetia s'a împlinit la Izraelul spiritual după intrarea Domnului Isus în templu în anul 1918 până la curățirea sanctuarului în anul 1932 (Daniel 8:14).

3. Iehova zice Izraelului natural și mai târziu și Izraelului spiritual : „V'am iubit, zice Domnul ! Și voi ziceți : 'Cu ce ne-ai iubit ?' Nu este Esau frate cu Iacov ? zice Domnul ; totuși am iubit pe Iacov“ (Ma-

leahi 1:2). Iehova a dovedit aceasta prin faptul că a adus pe Izraelul natural din Babilon înapoi în țara sfântă și astfel a împiedecat ca puterea mondială a lui Satan să-l nimicească pe deplin. Iehova a dovedit adevărul acestei declarațiuni și Izraelului său spiritual după experiențele îngrozitoare ale anului 1918. Izbăvitorul a venit din Sion, și atunci s'a împlinit ce zice Sfânta Scriptură : „Și atunci tot Izraelul va fi mântuit, dupăcum este scris : 'Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiuirile dela Iacov [dela întreg poporul lui Dumnezeu]. Acesta va fi legământul [noul], pe care-l voi face cu ei, când le voi șterge păcatele'. În ce privește Evanghelia, ei [cei necredincioși] sunt vrăjmași, și aceasta spre binele vostru ; dar în ce privește alegerea [celor credincioși ca popor consacrat numelui lui Iehova], sunt iubiți lei care sunt rămășița credincioasă, din pricina părinților lor [Avraam, Isac și Iacov]“ (Romani 11:26-28).

4. Când Iehova a vorbit Izraelului natural prin gura lui Moise în Moab, a zis : „Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul tău ; Domnul Dumnezeuul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului. Nu doar pentrucă întreceti la număr pe toate celelalte popoare S'a alipit Domnul de voi și v'a ales, căci voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele. Ci, pentru că Domnul vă iubește, pentru că a vrut să țină jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, pentru aceea v'a scos Domnul cu mâna Lui puternică, și v'a izbăvit din casa robiei, din mâna lui Faraon, împăratul Egiptului“ (Deuteronomul 7:6-8).

5. Aceste cuvinte ale lui Iehova se aplică cu mai mult motiv asupra Izraelului spiritual aprobat în timpul judecății în templu. În timpul când a fost anunțată profetia, Izraelul natural n'a răspuns așa cum s'a căzut iubirii pe care a arătat-o Iehova față de el, și Iehova i-a adus aminte de nepăsarea lui. Vorbind Izraelului spiritual, Domnul Isus zice : „Căci Tatăl însuși vă iubește, pentrucă M'ați iubit, și ați crezut că am ieșit dela Dumnezeu“ (Ioan 16:27). Cei credincioși și ascultători răspund : „Noi Il iubim pentrucă El ne-a iubit întâi“ (1 Ioan 4:19).

Cei reci și nepăsători încearcă să-și justifice neglijența în ceea ce privește poruncile Domnului ; de aceea pun Domnului întrebarea : „Cu ce ne-ai iubit ?“ Dumnezeu poruncește întregului său popor de legământ : „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta“ (Deuteronomul 6:5). Contrar acestei porunci mulți au încercat să-și împartă iubirea între Dumnezeu, creaturi și lucruri. Chiar și cei ce-au format mai târziu clasa „servului credincios și înțelept“, un timp oarecare n'au prețuit așa cum se cuvine bunătatea plină de iubire pe care le-a arătat-o Iehova, și acesta a fost cazul când s'a arătat Domnul Isus în templu. Ei toți au așteptat să fie luați în cer, nu s'au ocupat deloc cu onoarea numelui lui Iehova și n'au iubit pe

Iehova după poruncile sale. Când Domnul Isus a intrat în templu și a descoperit celor credincioși scopul lui Iehova, iubirea lor a devenit mai mare și au urmat poruncile Domnului mai cu plăcere.

7. La întrebarea celor necredincioși Iehova răspunde prin aceea că le pune și el o întrebare: „Nu este Esau frate cu Iacov? zice Domnul; totuși am iubit pe Iacov“. Iehova își arată iubirea față de aceia care-l ascultă. Esau a fost întâiul născut al lui Isac și al Rebecii și prin urmare în mod logic moștenitorul tatălui său; totuși Iacob a fost favorizat de Iehova și a fost ales de moștenitor. Iehova a cunoscut sfârșitul dela început. Deși Iacob a fost cel mai tânăr dintre gemeni, totuși Iehova și-a îndreptat iubirea asupra lui înainte de nașterea lui Iacob, deoarece el a știut că Iacob îl va asculta, pe când Esau nu (Geneza 25:21-26). „Ba mai mult; tot așa a fost cu Rebeca. Ea a zămislit doi gemeni numi dela părintele nostru Isac. Căci măcar, ca cei doi gemeni nu se născuseră încă, și nu făcuseră nici bine nici rău — ca să rămână în picioare hotărîrea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă, — s'a zis Rebecii: 'Cel mai mare va fi rob celui mai mic', după cum este scris: 'Pe Iacob l-am iubit, iar pe Esau l-am urât'. Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Niciderum!“ (Romani 9:10—14). Iehova nu și-a putu îndrepta iubirea asupra primului născut din pricina dreptului de întâiu născut fiindcă a știut foarte bine dinainte că acesta îi va fi necredincios pe când Iacob îl va asculta în mod credincios; de aceea stă scris: „Căci El a zis lui Moise: 'Voi avea milă de orice-Mi va plăcea să am milă [din pricina credinței sale]; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur [din pricina ascultării sale]'“ (Romani 9:15). Regula cu privire la dreptul de întâiu născut trebuie să se deie înapoi dinaintea regulii ascultării credincioase: „Așa dar, nu atârănă nici de cine vrea [Esau], nici de cine [Esau] aleargă [la Isac], ci de Dumnezeu care are milă“ (Romani 9:16). Mai departe Iehova zice: „Și am urât pe Esau, i-am prefăcut munții într'o pustietate, și moștenirea lui am dat-o șacalilor din pustie“ (Maleahi 1:3).

8. Dumnezeu a urât pe Esau din pricina egoismului său și fiindcă n'a avut credință în făgăduința lui Dumnezeu. Esau și-a luat de soție o păgână blestemată, s'a purtat nedrept cu Iacob și a manifestat spiritul unui ucigaș. Din aceleași motive a fost urâtă și națiunea lui Esau (Edomiții) de Iehova, atât Edomiții din vechime cât și cei moderni, adică banda blestemată din timpul prezent care a fost reprezentată prin Edomiți (Vezi „Obadia“ ce s'a publicat în „revistă“). Din același motiv sunt urâți și lepădați de Domnul și clasa „servului rău“ și toți cei ce formează această clasă (Matei 24:48-51). Așa declară Iehova că a pustiit moștenirea lui Esau și a devastat întreg Edomul (Ezechiel 35:2-15; Obadia 15:21; Ieremia 49:7-22). Profetia lui Iehova rostită împotriva lui Esau s'a împlinit într'o măsură mică la un oarecare timp după nimicirea Ierusalimului. La timpul hotărît Christos Isus s'a arătat în templu și a prefăcut în pustie starea clasei servului rău, prin ceace el a împlinit profetia în mare. În timpul judecării templului Christos Isus, credincios cuvântului său, trimite pe îngerii lui ca să

strângă pe toți candidații la împărăție care au devenit făcători de nelegiuire și au încercat să atragă urmași după ei; Domnul îi osândește la acelaș sfârșit ca și fățarnicii, îi aruncă în întunericul de afară și le ia toate interesele împărăției (Matei 13:41; 25:24-30). Moștenirea lor ca moștenitorii lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Christos va fi prefăcută într'o pustietate deșartă. Aceasta este preumbrit în mod simbolic prin aceea că țara lor este descrisă ca locul unde șacalii din pustie caută hrană; căci cei necredincioși au refuzat să sufere cu Christos Isus și să onoreze pe Iehova, Tatăl lor, și împărăția lui. Această judecată peste clasa servului rău și executarea ei s'a început în anul 1918, după intrarea lui Christos în templu; și este de așteptat cu aceeaș siguranță că fiecare din ceata templului care va deveni de acum înainte necredincios va cădea sub aceeaș judecată. Din aceasta urmează așa dar că fiecare care a fost primit odată în templu și după aceea devine necredincios, va fi aruncat repede afară de îngerii Domnului.

9. Esau s'a alipit de organizațiunea Diavolului; și toți care-l urmează în aceasta se fac o parte a organizațiunii lui Satan și sunt numărați în clasa Edomiților. „Esau, adică Edom“ (Geneza 36:1). Cei ce au fost odinioară aspiranți la binecuvântările dreptului de întâiu născut ale lui Iehova, dar necinstesc pe Domnul, devin Edomiți. Cuvintele Edomului raportate în profetia lui Maleahi se aplică clasei servului rău. „Iar dacă ar zice Edomul: 'Suntem nimicivi, dar vom ridica iarăș dărimăturile!' așa vorbește Domnul oștirilor: 'Să zidească ei, căci Eu voi surpa, și se vor numi: 'Țara răutății', și 'Poporul pe care S'a mâniat Domnul pentru totdeauna!'“ (Maleahi 1:4).

10. Aproximativ în timpul când s'a început judecata în templu, ambițioșii egoiști, care au fost candidați odinioară la împărăție, au zis și zic încă și astăzi: 'Noi am sărăcit deoarece suntem excluși dela controlul oficial al Societății de Biblie și Tractate, adică din organizațiunea vizibilă a lui Dumnezeu'. Acestor aecredincioși nu le mai este acum posibil să stăpânească și să conducă Societatea după bunul lor plac, și de aceea se vaită după puterea și stăpânirea lor pierdută. Mai departe au zis după cuvintele profetiei: 'Noi voim să ridicăm iarăș dărimăturile și să clădim organizațiunea noastră proprie ca concurență a Societății de Biblie și Tractate. Noi așteptăm că Dumnezeu va aproba aceasta și că această întreprindere nouă va propăși'. La aceasta Domnul răspunde: „Să zidească ei, căci Eu voi surpa“. Judecata rostită împotriva lor este scrisă, și Dumnezeu nu va anula această judecată. El nu le va dărui propășire. Acelora care au fost osândiți la piere prin judecata sa, Iehova nu le dă nici înviere și nici viață (Ieremia 49:17, 18; și 2 Tesaloniceni 2:3; Ezechiel 35:14, 15). Profetia se referă apoi la cei ce stau de partea lui Iehova și zice: „Și se vor numi: 'Țara răutății [adică a răutății sau nelegiurii extreme]'“. Așa vorbesc cei ce stau de partea lui Iehova despre cei necredincioși, după indicațiunea sa; și aceasta arată că celor credincioși le este impusă datoria să facă cunoscut adevărul în felul acesta. Acești săvârșitori de nelegiuiri sau răutate sunt oamenii cei mai vrednici de pedeapsă fiindcă au întors spatele adevărului cu voința și s'au răsvrătit împotriva lui Dumnezeu și a organizațiunii sa-

ie. și astfel au necinstit pe tatăl și pe mama lor. Alte traduceri redau această parte a textului în felul următor: „Și ei se vor numi: Cuprinsul nelegiuirii” (trad. Nitzulescu). Acesta este „poporul pe care S'a mâniat Domnul pentru totdeauna” și de aceea sunt osândiți la picire și nimicire vecinică. Ei merg pe calea Diavolului și a tuturor celor de teapa lui (Apocalips 20:7-10). Nu există niciun motiv pentru ce să fie Dumnezeu la viață pe cei nelegiuți. Acelora care-l iubesc și-l servesc le dăruiește viața vecinică. După începerea judecării în templu Domnul face cunoscut aceste adevăruri credincioșilor lui pentru ca să vadă și să aprecieze dreptatea harul plin de iubire a Dumnezeului nostru. Iehova zice rămășiței credincioase a Izraelului spiritual care formează clasa servului credincios și înțelept: „Veți vedea cu ochii voștri lucrul acesta, și veți zice: 'Mare este Domnul dincolo de hotarele lui Izrael!’” (Maleahi 1:5). Aceasta este o dovadă definitivă pentru cei credincioși că Iehova urăște pe nelegiuții preumbriți prin Esau, și iubeste pe cei preumbriți prin Iacob, adică pe cei credincioși care-l iubesc și-l servesc în mod dezinteresat. Acești credincioși văd și înțeleg judecata și iubirea lui Iehova; de aceea înalță ei numele lui din pozițiunea pe care o ocupă, adică din locul lor în organizațiunea lui Dumnezeu și dincolo de el, prin faptul că preamărește și mărturisesc neîncetat numele și împărăția lui Iehova; și ei fac lucrul acesta în mijlocul unei mari importiviri.

Timpurile primejdioase.

11. Când Iehova a făcut cunoscut legea lui poporului Izrael, i-a zis: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să îți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău” (Exodul 20:21). Legea lui Dumnezeu nu se schimbă. Legea dată atunci copiilor lui Izrael se referă acum în mod cu totul deosebit la Izraelul spiritual. Copiii părinților naturali trebuie să-i respecte și să-i cinstească dacă părinții se poartă așa cum se cuvine. Aplicarea acestui text nu poate fi mărginită însă numai la aceasta deoarece părinții de multe ori devin nelegiuți, trec de partea Diavolului și se luptă în contra numelui lui Iehova și-l ocărăsc pe față. Desigur că Dumnezeu nu vrea să zică că copiii trebuie să cinstească pe unii care lucrează așa de nelegiuit, chiar și dacă aceste persoane sunt părinții lor (Isaia 54:1, 13). Cuvântul „tată” în Exodul 20:12 înscamnă Iehova Dumnezeu care dă viață tuturor care primesc viață. „Mama” în acest text înseamnă „femeia” lui Dumnezeu care reprezintă în mod simbolic pe organizațiunea lui care naște pe copiii lui Dumnezeu (Isaia 54:1-3). „Un fiu cinstește pe tatăl său, și o slugă pe stăpânul său. Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine? Dacă sunt Stăpân, unde este teama de Mine? zice Domnul oștirilor către voi, preoților, cari nesocotiți Numele Meu, și cari ziceți: „Cu ce am nesocotit noi Numele tău?” (Maleahi 1:6). Oamenii care au format naștina lui Izrael după trup au fost poporul lui Dumnezeu pe care și l-a ales pentru sine, și el a fost Tatăl lor. Acest text se aplică însă într-o măsură cu mult mai mare asupra Izraelului spiritual, adică asupra

acelora care au exercitat credință în Dumnezeu și în Christos Isus și au încheiat un legământ de a face voința lui Dumnezeu, și pe care Dumnezeu i-a recunoscut ca fiii ai săi. Cine rămâne devotat și credincios în mod sincer lui Dumnezeu va cinsti sau onora numele Tatălui. Apostolul adresându-se adunării din Eplhez a scris: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta” — este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință — „ca să fii fericit, și să trăiești multă vreme pe pământ”, (Efeseni 6:1-3). Prin aceasta se arată aplicarea justă a textului. Fiii născuți de spirit ai lui Dumnezeu sunt datori să cinstească pe Dumnezeu prin ascultare bucuroasă de poruncile lui și ale Fiului său. Cel ce apucă o cale contrară necinstește numele lui Iehova. A necinsti pe Dumnezeu duce în mare primejdie. Acum au sozit „zilele din urmă” și Satan se străduiește în mod disperat să întoarcă pe toți oamenii dela Dumnezeu și de aceea îi amăgește pe calea neascultării. Despre aceasta a scris apostolul: „Să știi că în zilele din urmă [după alte trad.: primejdioase] vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine [extrem de egoiști], iubitori de bani [dorind și căutând aceea, la ceace ei nu au drept]... neascultători de părinți... neimblânziți [călcători de legământ], neiubitori de bine [disprețuitori ai acelor care fac binele]... iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia” (2 Timotei 3:1-5). Descrierea dată aici se potrivește în deosebi acelor care au fost odinioară candidați la împărăție și au căzut.

(Urmează)

Intrebări pentru studiu.

- Alin. 1. Compară ordinea cronologică a scrierii profețiilor cu cea a împlinirii lor. Când a putut fi înțeleasă profeția lui Maleahi, și pentru ce nu mai de timpuriu? Care este scopul acestei profeții? Ce răspundere este legată cu o înțelegere a ei?
- Alin. 2. Descrie situația Izraelului natural din timpul când Maleahi a primit cuvântul profetic. Când și cu privire la cine s'a împlinit profeția?
- Alin. 3-5. Cum a dovedit Iehova Izraelului natural cuvântul său în Maleahi 1:2? Cum l-a dovedit Izraelului spiritual? Pentru ce l-a iubit și l-a liberat Iehova?
- Alin. 6, 7. Aplică asupra timpului prezent cuvintele: „Cu ce ne-ai iubit?” Explică răspunsul lui Iehova la această întrebare.
- Alin. 8. Pentru ce a fost urit Esau de Iehova? Cum a prefăcut Iehova munții și moștenirea lui Esau într-o pustietate? Arată împlinirea acestei profeții.
- Alin. 9, 10. Cu referire la Maleahi 1:4 aplică a) cuvintele Edomului; b) declarația Domnului: „Să zidească ei, căci Eu voi surpa”. Explică cuvintele acelor care stau de partea lui Iehova, și arată cât de îndreptățite sunt cuvintele lor. Cui spune Iehova cuvintele scrise în versetul al cincilea? Ce dovedește aceasta?
- Alin. 11. Aplică Exodul 20:12, Efeseni 6:1-3 și 2 Timotei 3:1-5. Și de asemenea și declarația: „Un fiu cinstește pe tatăl său, și o slugă pe stăpânul său”.